

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Hrdličkovou v právní věci

žalobkyně: **TP Insolvency, v.o.s.**, IČO 03296636
sídlem Černokostelecká 281/7, 100 00 Praha 10 - Strašnice
insolvenční správce dlužníka **PROPERTY reconstruction s.r.o.**
IČO 27937402, sídlem Krakovská 1366/25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Daniel Zelenka**, narozený dne 13. 8. 1975
bytem Horská 273, 542 24 Svoboda nad Úpou
zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Michálkem
sídlem Bělehradská 381/126, 120 00 Praha 2- Vinohrady

o určení neúčinnosti právního jednání a o vydání plnění do majetkové podstaty

takto:

- I.** Určuje se, že splátky půjček provedené dlužníkem **PROPERTY reconstruction s.r.o.**, IČO 27937402 ve prospěch žalovaného, které byly vyplaceny
- dne 12. 11. 2019 ve výši 50 000 Kč
 - dne 2. 12. 2019 ve výši 50 000 Kč
 - dne 13. 12. 2019 ve výši 200 000 Kč
 - dne 6. 1. 2020 ve výši 250 000 Kč
 - dne 17. 1. 2020 ve výši 85 000 Kč
 - dne 31. 1. 2020 ve výši 100 000 Kč
 - dne 21. 4. 2020 ve výši 100 000 Kč
 - dne 20. 7. 2020 ve výši 50 000 Kč

- dne 15. 3. 2021 ve výši 150 000 Kč

jsou v insolvenčním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 92 INS 143/2022 vůči věřitelům neúčinným právním jednáním.

- II. Žalovaný je povinen vydat do majetkové podstaty dlužníka částku 1 035 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 1 650 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši 2 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 14. 2. 2023 se žalobce jako insolvenční správce dlužníka PROPERTY reconstruction s.r.o. domáhal určení neúčinnosti právního jednání dlužníka spočívajícího v provedení finančního plnění ve prospěch žalovaného z důvodu vrácení zápůjčky. Žalobce tvrdil, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2022, č. j. MSPH 92 INS 143/2022-A-13, bylo rozhodnuto o úpadku dlužníka PROPERTY reconstruction s.r.o., na jeho majetek byl prohlášen konkurs a žalobce byl ustanoven do funkce insolvenčního správce. Žalobce při své činnosti z účetních dokladů zjistil, že žalovaný jakožto jednatel společnosti dlužníka poskytoval dlužníkovi zápůjčky na provoz společnosti. V období od 31. 5. 2019 do 3. 3. 2021 poskytl žalovaný dlužníkovi celkem ve 14 případech jednotlivé zápůjčky v řádech deseti tisíců až statisíců Kč, které v celkovém součtu činily 1 485 000 Kč. Dlužník následně žalovanému tyto zápůjčky vrátil a učinil tak 9 bezhotovostními platbami v období od 12. 11. 2019 do 15. 3. 2021, jak jsou specifikovány ve výroku I. rozsudku. Tyto bezhotovostní platby byly v účetnictví specifikovány jako „vrácení půjčky“ a dlužník jimi zaplatil žalovanému částku v celkové výši 1 035 000 Kč. V období od 12. 11. 2019 do 15. 3. 2021, kdy došlo k realizaci uvedených plateb dlužníkem ve prospěch žalovaného, byl žalovaný jediným jednatelem a společníkem dlužníka a byl tak ve vztahu k dlužníkovi osobou blízkou. Tato skutečnost zakládá právní domněnku dlužníkovu úpadku v době provedení napadeného právního jednání a zároveň vylučuje aplikaci ustanovení § 241 odst. 5 IZ. Předmětné platby jsou zvýhodňujícím právním úkonem ve prospěch žalovaného, neboť poskytnutým plněním byl žalovaný zvýhodněn oproti jiným věřitelům, kteří by v insolvenčním řízení činili 12 349 095,93 Kč a hodnota dlužníkovu majetku je výrazně nižší než hodnota jeho závazků. Žalovanému se tak v důsledku neúčinného právního jednání dlužníka dostalo na úkor ostatních věřitelů většího uspokojení, než jaké by mu náleželo v konkursu. V případě dlužníka je splněna domněnka platební neschopnosti dle § 3 odst. 2 písm. b) IZ, neboť dlužník měl více věřitelů, vůči nimž měl peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, které neplnil po dobu delší než 3 měsíce. Konkrétně se jednalo o pohledávku věřitele TEMPUS NET s.r.o. ve výši 560 835 Kč se splatností 10. 11. 2016 (příhláška P9), dále o pohledávku věřitele EULER HERMES SA ve výši 420 569,60 Kč se splatností 14. 3. 2017 (příhláška P6) a dále o pohledávku věřitele Jiřího Svobody ve výši 4 560 000 Kč se splatností 31. 12. 2020 (příhláška P8). Lze tak učinit závěr, že dlužník se nacházel v úpadku již od 15. 6. 2017, tedy tři měsíce po splatnosti pohledávky věřitele EULER HERMES SA. Dlužník byl rovněž v úpadku ve formě předlužení, což vyplývá z jeho účetnictví, a to z rozvahy ke dni 31. 12. 2020. Vlastní kapitál dlužníka činil zápornou hodnotu již k 31. 12. 2019 a rovněž i následně k 31. 12. 2020. Z toho vyplývá, že dlužník

neměl dostatečné finanční prostředky na financování svého podnikání a musel využívat finanční zdroje od třetích subjektů. Žalobce se proto domáhal, aby soud určil neúčinnost předmětných právních úkonů dlužníka provedených ve prospěch žalovaného ve smyslu § 241 IZ a zároveň, aby žalovaný byl zavázán vydat nabyté peněžní plnění do majetkové podstaty dlužníka.

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáními z 12. 6. 2024 a z 12. 5. 2025. Učinil nesporným, že poskytoval zápůjčky dlužníkovi tak, jak je v žalobě uvedeno a stejně tak učinil nesporným i vyjmenované právní úkony dlužníka, jimiž dlužník vracel zápůjčky žalovanému. Žalovaný dále uvedl, že zápůjčky byly rovněž evidovány v účetnictví dlužníka a jejich účelem bylo financování provozu společnosti dlužníka. Jednalo se o běžnou obchodní aktivitu, podnikání dlužníka bylo takto financováno dlouhodobě. Žalovaný však odmítl, že by jednáním dlužníka byl zvýhodněn na úkor ostatních věřitelů a naopak poukázal na to, že zápůjčky poskytnuté dlužníkovi v období od 31. 5. 2019 do 23. 2. 2021 činily celkem 1 485 000 Kč, dlužník však v období od 12. 11. 2019 do 15. 3. 2021 vrátil žalovanému v součtu pouze částku 1 035 000 Kč. Žalovaný dále poukázal na výsledek hospodaření dlužníka k 31. 12. 2020, kdy z účetní závěrky vyplývá, že tento výsledek hospodaření byl za uvedené období ziskový. Je tak zřejmé, že dlužník neměl více věřitelů s peněžitými závazky, které by nebyl schopen plnit. Dlužník se nakonec dostal do úpadku z důvodu chování jeho obchodního partnera, který ve vztahu k dlužníkovi přestal plnit své závazky a dlužník se ocitl v druhotné platební neschopnosti. V době, kdy dlužník činil předmětné úkony ve prospěch žalovaného, však v úpadku nebyl. Navrhoval proto, aby žaloba byla zamítnuta.
3. Podle § 241 odst. 1 IZ zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí právní úkon, v jehož důsledku se některému věřiteli dostane na úkor ostatních věřitelů vyššího uspokojení, než jaké by mu náleželo v konkursu.
4. Podle § 241 odst. 2 IZ zvýhodňujícím právním úkonem se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že zvýhodňující právní úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku.
5. Podle § 241 odst. 5 písm. b) IZ zvýhodňujícím právním úkonem není právní úkon učiněný za podmínek obvyklých v obchodním styku, na základě kterého dlužník obdržel přiměřené protiplnění nebo jiný přiměřený majetkový prospěch, a to za předpokladu, že nešlo o úkon učiněný ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, a že osoba, v jejíž prospěch byl úkon učiněn, nemohla ani při náležité pečlivosti poznat, že dlužník je v úpadku nebo že by tento úkon mohl vést k úpadku dlužníka.
6. Podle § 22 odst. 2 o.z. stanoví-li zákon k ochraně třetích osob zvláštní podmínky nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, platí tyto podmínky a omezení i pro obdobná právní jednání mezi právnickou osobou a členem jejího statutárního orgánu nebo tím, kdo právnickou osobu podstatně ovlivňuje jako její člen nebo na základě dohody či jiné skutečnosti.
7. Z insolvenčního rejstříku soud zjistil, že dne 5. 1. 2022 byla v insolvenčním rejstříku pod č. j. MSPH 92 INS 143/2022-A-2 uveřejněna vyhláška, jíž bylo oznámeno, že dne 4. 1. 2022 bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci dlužníka PROPERTY reconstruction s.r.o.. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 2. 2022, č. j. MSPH 92 INS 143/2022-A-13 vyplývá, že bylo rozhodnuto o úpadku uvedeného dlužníka, na jeho majetek byl prohlášen konkurs a insolvenčním správcem byl ustanoven žalobce. Z těchto údajů lze učinit závěr, že odpůřčí

žaloba byla podána aktivně legitimovanou osobou ve lhůtě uvedené v § 239 odst. 3 IZ, neboť soudu byla žaloba doručena dne 14. 2. 2023.

8. Žalobní tvrzení o poskytování zápůjček dlužníkem žalovanému, stejně jako tvrzení o vrácení těchto zápůjček, které žalobce označil za odporovatelné právní jednání dlužníka, zůstala v řízení nesporná.
9. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 127811 bylo zjištěno, že dlužník byl do obchodního rejstříku zapsán dne 8. 8. 2007 pod obchodní firmou MEZZADRIA s.r.o. a od 20. 3. 2014 je zapsán pod obchodní firmou PROPERTY reconstruction s.r.o.. Žalovaný je jediným jednatelem dlužníka od 12. 3. 2014 do současnosti. Dne 20. 3. 2014 byl žalovaný rovněž zapsán jako jediný společník dlužníka, jímž je rovněž do současnosti. V období od 14. 4. 2016 do 11. 6. 2018 byl dalším společníkem dlužníka ještě Robert William Seifert.
10. Z údajů uvedených v obchodním rejstříku tak lze učinit závěr, že žalovaný je ve vztahu k dlužníkovi blízkou osobou ve smyslu § 22 odst. 2 o.z. a že dlužník měl druhého společníka v období, které se netýká poskytování zápůjček a jejich splácení mezi žalovaným a dlužníkem. Dále lze učinit závěr, že na dané právní jednání dlužníka nemůže dopadat výjimka uvedená v § 241 odst. 5 písm. b) IZ, a to s ohledem na vztah dlužníka a žalovaného jako osob blízkých.
11. Z přihlášky pohledávky P6 podané věřitelem EULER HERMES SA bylo zjištěno, že tento věřitel má za dlužníkem vykonatelnou pohledávku v celkové výši 695 961,35 Kč, jejíž jistina ve výši 420 569,60 Kč je splatná od 14. 3. 2017.
12. Z přihlášky pohledávky P8 věřitele Jiřího Svobody bylo zjištěno, že tento věřitel má za dlužníkem nevykonatelnou pohledávku v celkové výši 5 041 329,86 Kč, přičemž jistina této pohledávky ve výši 4 560 000 Kč je splatná od 31. 12. 2020.
13. Z přihlášky P9 věřitele TEMPUS NET s.r.o. bylo zjištěno, že tento věřitel má za dlužníkem vykonatelnou pohledávku v celkové výši 1 269 919,93 Kč, přičemž jistina této pohledávky ve výši 560 835 Kč je splatná od 10. 11. 2016.
14. Z účetní závěrky dlužníka ke dni 31. 12. 2020 bylo zjištěno, že finanční výsledek hospodaření činil mínus 173 000 Kč, výsledek hospodaření za finanční období činil 107 000 Kč. Z rozvahy ve zkráceném rozsahu bylo dále zjištěno, že celková aktiva i pasiva činila 9 846 000 Kč, z toho stálá aktiva 1 207 000 Kč a oběžná aktiva 8 628 000 Kč. Pasiva v celkové výši 9 846 000 Kč sestávala ze závazků ve výši 11 993 000 Kč a dále z vlastního kapitálu v záporné výši 2 000 204 Kč.
15. Z písemného sdělení Lucie Štěpové ze dne 3. 12. 2024, zaslaného ke sp. zn. 206 Icm 1649/2022 bylo zjištěno, že společnosti dlužníka poskytovali půjčky jak žalovaný, tak v době, kdy byl společníkem, i pan Seifert. Dále bylo v účetnictví dlužníka účtováno i o půjčkách poskytovaných Jiřím Svobodou jakožto třetí osobou. V účetních dokladech byly tyto půjčky vedeny na účtu 365, bylo účtováno jak o jejich poskytování, tak i o jejich vrácení. Každý rok při inventarizaci závazků a pohledávek před řádnou účetní závěrkou žalovaný odsouhlasoval stav jednotlivých půjček s ohledem na poskytnuté půjčky a vratky. Půjčky se vracely přednostně panu Robertu Seifertovi, žalovaný o tom s ním měl uzavřenu dohodu. Další půjčky poskytoval společnosti pan Jiří Svoboda. V roce 2021 společnost dlužníka dlužila jak žalovanému, tak panu Svobodovi, půjčky dřívějšího společníka pana Seiferta byly dle účetní evidence uhrazeny.

16. Po zhodnocení těchto důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Poskytnutím celkové finanční částky ve výši 1 035 000 Kč v období od 12. 11. 2019 do 15. 3. 2021 z titulu vrácení půjčky dlužníkem žalovanému byly naplněny podmínky uvedené v § 241 odst. 1, odst. 2 IZ a s ohledem na poměr žalovaného a dlužníka jako osob blízkých je naopak vyloučena výjimka uvedená v pátém odstavci tohoto zákonného ustanovení. Zvýhodnění žalovaného předmětným právním jednáním dlužníka oproti ostatním věřitelům spočívá v přednostním uspokojení žalovaného, který by byl jinak jako přihlášený věřitel dlužníka v insolvenčním řízení uspokojen poměrně spolu s ostatními věřiteli. Vracením půjček dlužníkem žalovanému tak došlo k selektivnímu uspokojení žalovaného jako jednoho z věřitelů dlužníka a tím k porušení zásady poměrného uspokojení všech věřitelů jakožto základního principu insolvenčního práva. V této souvislosti není nijak podstatné, jaká byla celková výše půjček poskytnutých žalovaným dlužníkovi, na což poukazoval žalovaný s tvrzením, že provedeným finančním plněním ze strany dlužníka byl uspokojen pouze z 11 % v poměru k celkové výši dlužníkovi poskytnutých půjček. Stejně tak není podstatné, v jakém poměru budou uspokojeni ostatní přihlášení věřitelé z celkového majetku, který je k dispozici v majetkové podstatě pro jejich uspokojení. Zvýhodnění žalovaného spočívá v tom, že byl dlužníkem uspokojen mimo insolvenční řízení a nikoliv poměrně spolu s ostatními přihlášenými věřiteli.
17. V řízení dále nebyla vyvrácena domněnka existence úpadku dlužníka v době provedení předmětného právního jednání uvedená v § 241 odst. 2 IZ. Z přihlášek P6 a P9 věřitelů EULER HERMES SA a TEMPUS NET s.r.o. vyplývá, že ke dni 15. 3. 2017 měl dlužník vůči těmto věřitelům dvě pohledávky se splatností 10. 11. 2016 a 14. 3. 2017. V obou případech se jedná o pohledávky vykonatelné na základě pravomocných rozsudků, které ke dni provedení předmětných právních úkonů ve prospěch žalovaného dlužník neplnil po dobu delší tří měsíců po lhůtě jejich splatnosti, tudíž se nacházel v úpadku ve formě platební neschopnosti. Pozadí a okolnosti vzniku těchto pohledávek nemají pro posouzení odporovatelnosti právního jednání dlužníka žádný význam, a to tím spíše, že se jedná o pohledávky vyplývající z pravomocných a vykonatelných rozsudků.
18. Soud tak uzavírá, že dlužník učinil ve prospěch žalovaného jako osoby blízké předmětné právní jednání v posledních třech letech před zahájením insolvenčního řízení v době, kdy již byl v úpadku ve formě platební neschopnosti. Soud proto žalobě v celém rozsahu vyhověl a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozsudku, přičemž povinnost žalovaného vydat do majetkové podstaty dlužníkovo plnění z neúčinného právního jednání vyplývá z ustanovení § 237 odst. 1 IZ.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o.s.ř.. Procesně úspěšnému žalovanému byly přiznány čtyři paušální náhrady dle § 151 odst. 3 o.s.ř., a to paušální náhrada ve výši 300 Kč za podanou žalobu a tři paušální náhrady po 450 Kč za písemné podání z 18. 3. 2025 a za účast zástupce žalobce na dvou jednáních ve věci samé u zdejšího soudu.
20. O povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek za podanou žalobu bylo ve výroku IV. tohoto rozsudku rozhodnuto dle § 2 odst. 3 zákona č. 249/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť žalobce je dle § 11 odst. 2 písm. n) tohoto zákona od poplatkové povinnosti osvobozen. Výše soudního poplatku za odpůřci žalobu vyplývá z položky č. 13 odst. 1 písm. d) Sazebníku soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 19. června 2025

JUDr. Alena Hrdličková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Anetta Sirotková.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 05.03.2026, ve výroku I. právní moci dne 05.03.2026 a je vykonatelné dne 05.03.2026, ve výroku II., III., IV. právní moci dne 05.03.2026 a je vykonatelné dne 10.03.2026. Připojení doložky provedl/a Anetta Sirotková dne 27.04.2026.